

fieri non potest ob summum gaudii æterni vin-
culum, quo ignea ista proprietati conjuncta est)
candore, albore, & splendore suo incredibili
omnes totius Universi res superaret. Sed ob
igneam suam Naturam Sanguinis aut Rubini co-
lorem obtinet, & lucem, per terrestrem pro-
prietatem sibi adhaerentem, & Solis vim, ex
albo & rubro in flavum colorem mutat. Qui-
cunque artifex ipsam igne maledictionis, & cæ-
teris proprietatibus liberare noverit, maxi-
mum totius mundi thesaurum, tincturam ni-
mirum, consequetur. Huic Philosopho aspi-
culatur acutissimus Helmontius in sua de Potestate
Medicaminum doctrinâ, cujus verba auro contra
æstimanda hic subungere operæpretium duxi.
Sensit quoque Remedia Mineralia in Salis naturam mu-
tata (non intelligo, que per adjuncum conduntur Sa-
lem) secum gestare sua semina in gradum exaltata. Hæc
de Metallis hematini Paracelsus docuit. Quibus & si
totum Metallum resolvatur in alienam dispositionem (que
est Magisterii) attamen quia exin Mercurius currens
eliciter, quicquid Salis resolvable verè assumptis natu-
ram, non est Mercurius, sive Metallum interior, & im-
mutabilis nucleus, sed saltem Sulphur ejus. Quapro-
pter ejusmodi Hematina admirandas in re Medica opera-
tiones perficiunt. Sensi, inquam, Metallum inesse vires
Planetarias, si in Salis aut Sulphuris naturam reducan-
tur, attamen illud fieri debet extra omnis adjuncti resi-
duum. Sensi Aurum sine proprio suo corrosivo esse mor-
tuum: Mortuum inquam, nisi radicaliter à suo corrosi-
vo penetraretur; Non quidem, quod tum Solis naturam
referat, sed duntaxat quod totum Corpus purgando
mundet insensibiliter in tono unisono. Imò & unioes in
lac spermaticum illo corrosivo mutantur, primis nostris
constituentibus sociabile, & hætenus remedium tabis,
Paralysis &c. Porro Idem Autor titulo In verbis
herbis, & lapidibus, &c. Mineralia, inquit, &
horum medulla Metalla, que vix aliâ imagine, quam
lapidum aut saccorum se ostentant distissima, & constan-
tissima Naturæ proles, & thesauri præcipuus, in quo
condite sunt astrorum Syzygie, suis remediis excellen-
tissimi astris longe superant. Nam Metalla sunt specula,
optima inquam Inferioris Globi proles, super quam vi-
delicet tota vis Centralis per aliquot prius secula prodigi-
galiter suum profudit thesaurum, ut hoc terre liquamen,
hoc fumen, hæcque divine providentiæ sobolem distissime
desponsaret, ad fines, quos Naturæ debilitas requirebat.
Sunt itaque Specula Auri, Argenti, Mercurii, Sa-
turni, Iovis, Martis, & Veneris, eorumque Mar-
casite nondum clausæ &c. Quoniam igitur Plane-
tarum virtutes in se continere Metalla credun-
tur, septem etiam Planetarum nomina ipsis non
absque magni momenti rationibus ab antiquis
imposita esse apparet; adeo ut hi septem Plane-
tæ terrestres, septem Planetis cælestibus re-
spondeant, atque clausi Planetæ cælestes ap-
pellari queant, cum quibus & septem Planetæ
Microcosmici, seu membra hominis principalia
convenire videntur, quodvis suo proprio Plane-
tæ subjectum, atque ita à specifico suo me-
tallo suæ ægritudinis remedium expectans.
Hinc quod ad usum Metallorum in Medicinâ &
Alchymia attinet, utramque paginam absolvit
Lapis ille Philosophicus Antiquorum famosissi-

Magisteria
Metallorum.

Hematina
Metalla.

Corrosi-
vum Auri.

Metalla
sunt specu-
la.

Nomina
Metallorum
unde.

Lapis Philo-
sophorum.

mus, qui imperfectiora Metalla combustibili suo
sulphure, & leprâ suâ sulphurâ liberat, & in
purissimum Aurum convertit; Corporis verò
Humani ægritudines, & infirmitates omnes tol-
lit. Otiosorum hominum fabulam anilem, &
somnia merum esse censent Naturalium re-
rum imperitissimi Nugatores, atque ita certissi-
mis rationibus naturalibus, multorumque viro-
rum gravissimorum testimoniis indubitatis, at-
que ipsi experientie oculari, strepitu suo asini-
no obgannunt. Ignorantia ipsorum stupida re-
fellenda tempus utilissimum terere operæpre-
tium non ducimus, cum alii plurimi hætenus
labore isto defuncti, hominum talium stupidi-
tatem & imperitiam satis superque refutave-
rint. Consultum saltem mihi videtur testem ad-
ducere unicum Helmontium titulum. Vita æterna, di-
centem: Ego itaque renascentiam salvandorum contem-
ptor in Naturâ sublimari, & terrenâ fieri, perinde
atque in lapidis Chrysopoei. Enimverò vidi illum aliquo-
ties, & manibus meis contrectavi. Erat enim coloris,
qualis croco in suo pulvere, ponderosus tamen, & mi-
cans instar vitri pulverati. Data mihi semel ejus fuerat
quarta pars unius grani. Granum autem voco sexcentesi-
mam partem unius unctæ. Hunc ergo quadrantem unius
grani chartæ involutum, projeci super uncias octo Argen-
ti Vivi servidi in crucibulo. Et confestim totum Hy-
drargyrum cum aliquantulum more fletit à fluxu, congela-
tumque resedit instar offæ flavæ. Post fusionem verò ejus,
stante sole reperte sunt uncie octo purissimi Auri, grani
undecim minus. Itaque unicum granum illius pulveris
transmutasset in Aurum optimum partes Argenti Vivi sibi
æquales 19186. Inter terrena ergo reperitur præfatus
pulvis quodammodo similis, qui serè infinitum Metal-
lum impurum transmutat in Aurum optimum, sibi-
que uniendo, ab æruginè, rubiginè, carie, & morte defen-
dit, ac velut immortale facit contra omnem ignis & ar-
tis torturam, transfertque in puritatem virginem Auri.
Hæc ab eodem Autore tit. Demonstratur Thesis,
iisdem penè verbis repetuntur. In titulo. Arbor
Vite, Idem; Cogor, inquit, credere, Lapidem Au-
rificum, & Argentificum esse, quia distinctis vicibus
manu mea unius grani pulveris super aliquot mille grana
Argenti Vivi serventis projectionem feci, astanteque nul-
torum coronâ, nostri omnium cum titillante admiratione,
negotium in igni successit, prout libri promittunt. Non
erat autem extractum ex Auro, quod totidem Argenti
Vivi pondera commutaret, quot erant Auri; unde ex-
tractum fuisset. Inprimis eo dato, adhuc saltem staret
vera unius in aliud transmutatio ac quidem multiplex.
Secundo norunt Aurifabri, & Monetarii, quod nihil
quod non est Mercuriale, possit per fluxum ingredi in
Metalla, aut colligari cum illis, sed supernatet in fluxu.
Igitur tertio, esset istud extractum pinguius, quam sit
ullum Metallum, si tot millenas partes debeat tingere.
Quarto non esset illud extractum amplius Metallum, cum
tot vicibus superaret perfectionem purissimi Metallum.
Non etenim Metallum patitur totidem gradus ampli-
tudinis in suâ perfectione, quot vicibus pulvis Chrysopoeus
convertit inferius Metallum in verum Aurum. Quinto,
ille qui mihi primum dabat pulverem aurificum, habebat
saltem & ad minimum ejus tantundem, quantum ad du-
centena milia librarum Auri commutanda satis foret.
Nemo autem est, qui decuplo plus Auri habeat; ac si ha-
beret,

Helmontii
testimonia.

beret, destrueret, ut inde demum Auri tantundem con-
strueret. Sexto dabat enim mihi fortè semigranum illius
pulveris, & inde uncie 9; Argenti Vivi transmutata sunt.
Istud autem Aurum dedit mihi Vir peregrinus, unius ve-
sseri. Hæc Autor laudatus, cujus ante aliquot
annos defuncti memoria adhuc recens est, & nul-
la unquam futuræ ætatis oblivione delebitur. In-
auditas & Regis opibus antecellentes divitias,
quæ si Regibus & Principibus hoc medio suppe-
terent, non opus foret, ut subditos suos divitia-
rum corroderentur causâ tam misere divexarent,
solis piis & Deum ex animo colentibus submini-
strat Opus Philosophicum adeo certum, ut nihil
certius esse possit, incertum tamen, & dubium,
imò Non Ens, apud plerisque Mortalium. Cau-
sa est plurimorum ignorantia, imperitia & defi-
dia, & è contrario rarissimi artifices, qui ut plu-
rimum ob infandam hominum avaritiam, & hor-
rendum abusum, qui ex tantæ scientiæ, & artis
revelatione enasci potest, artem summo silentio
involvunt, & id negotii sibi solum dari credunt,
ut de eâ aliquid saltem in lucem edentes, tanto
mysterio cymmerias tenebras offundant, & iis
solummodo innoscat, quibus adeo profunda
eiusdem penetralia patent. Licet autem hæc Ars
abstrusissima multis difficultatibus sepiatur, &
omnes indignos molestissimis suis ambagibus ar-
ceat, ita ut haud facile certi quid de ipsa quis as-
seruerit, nisi ipse periculum fecerit; Pauca ta-
men in medium proferemus, & quasi per trans-
ennam inspicendum in scenam producemus O-
pus hoc Philosophicum, cælestes & terrestres vi-
res omnes, quasi in unum centrum coactas, con-
tinent, & totius Universi Harmoniam Macro-
cosmicam velut uno puncto collectam comple-
ctens. Unicè autem conatus noster eò spectat, ut
Veritatis studiosos sectatores omni dubitationis
scrupulo liberemus, & Tyrones ex horrendo in-
finitorum errorum Labyrintho expediamus,
Axiomata quedam infallibilia ipsis proponendo,
quæ si acie mentis infallibilia ipsis proponendo,
eos à sexcentis istis diverticulis in Regiam viam
revocatum iri nequitiam dubitamus. I. Longè fa-
cilis est Aurum ex non Auro construere, quam Natu-
rale Aurum destruere. Sic & facilius Naturæ Mercu-
rium construere, quam destruere. Helmontius de Lithia-
si, cap. 8. §. 10. & tit. Tria prima princip. Oym. neque
,, eorundem essentias, &c. II. Si Mercurius esset divi-
,, sibilis in partes heterogeneas, ars Chymica non esset vera,
,, ac ipse Mercurius ineptus operi esset. Etenim nisi Mer-
curium vidisset à substantentem, negarem artem esse ve-
ram. Natura enim nequit destruere semen, quod mori non
potest, nec à materiâ suâ separari. Nec mori potest per
machinamenta sublimaria. Idem dicto titulo. III. Simon
vidisset, Argentum Virum eludere quancunque artifi-
cum operam, adeo quod aut totum avolet adhuc integrum,
aut totum in igne permaneat, ac utrolibet modo servet im-
permutabilem sui, ac primitivam identitatem, identitati-
que homogeneitatem anaticam, dicerem, artem non esse
veram, que vera est sine mentacio, atque longè verissima,
adeo quod supra est, est sicut quod est infra, & vicissim.
Idem de Lithiasi cap. 8. IV. Mercurius quancumque est
,, metallicus Mercurius, est primo Enti Metallorum si-
,, milis, & vicinus valde. Dum autem Auro colligatur,

Inaudite
divitias.

Vulgi ig-
norantia.

Arts tegan-
da.

Opus Phi-
losophi-
cum Har-
monie
Macroco-
smicæ cen-
trum, &
Punctum.

Axiomata.

I. Facilius
Aurum
construere,
quam de-
struere.

II. Mercurius
indivisi-
bilis.

III. Si-
mon vi-
disset.

IV. Pri-
mo Enti
Metallo-
rum vi-
cinitas.

concluditur ejus omnis via medica, sigillaturque: Imò in-
trovertitur sic, ut dotem, quam Humane Naturæ debet,
pro suis languoribus, denegat. Ibidem. V. Extra
Mineralia, que Mercurio participant, non est Metallum
querenda salus, nec Lapidis subiectum. Mich. Mayerus
Sept. Philosoph. p. 86. VI. Ex Saturni virilibus in ma-
re abjectis coarctat Aphroditæ tanta pulchritudine, ut reli-
quas Deas jure antecellat. Sunt autem virilia nihil aliud
nisi generationis membra, b. e. Sulphur comburens Ar-
gento Vivo in specie sumi admixtum, primum agens ad
Fætum Philosophicum generandum. Hoc dum segregat-
tur, seu amputatur, cessat quidem augmentatio natu-
ralis grani perfecti, & omnis generatio, at ex eo Sul-
phur Philosophorum editur, quod in Argenti Vivi per-
amplio mari coalescit, & dicitur Venus, seu Chrysocorallum.
Ibid. pag. 89. VII. Preparatio facta ex inconveni-
entibus, impuris, & inhabilibus efficit convenientia, pura,
& ad opus habilia. Ibid. pag. 94. VIII. Fermento
opus est, sic metallica mixtura à metallo, vitor à perfe-
ctiore, frigidior à calidiorè vim sese propagandi, & man-
randi recipit. Ibidem. IX. Magisterium secundum Ge-
brum & Philosophos fit ex Corporibus, & Spiritibus seu Spiritibus
semimetallis. Spiritus est Mercurius, & alas in promptu
habet, ut ne tantillum injuriarum à Vulcano, vel Pro-
metheo pati dignetur. Huic qui comburere permittit IL-
LÆSO CORPORE ejus noverit, habebit spiri-
tum ad multa utilisimum, de quibus nihil ebuccinandum.
Ibid. pag. 94. seqq. Capricornus est, cornu ferit
ille caveto: Cornubus & dentibus privatus facie
in hortum Hesperidum admittitur. X. Mercurius
in Dialogo Novi Luminis Chymici cum Alchymista
Siquis, inquit, mei cordis ignem novit, vidit, ignem, viri-
debitum calorem cibum meum esse, & quo duntaxat
mei spiritus ignem comedit, pinguior erit; cujus mors postea
vita omnium rerum est, quæcumque in hoc regno sunt, ubi
ego sum. Ignis sum intus, ignis mihi cibum est, vita verò
ignis aer est, sine aere ignis extinguatur. Ignis prævaleat
aëri, propterea non quiesco, nec me crudus potest con-
stringere aer. Adde aërem aëri, ut ambo sint unum, &
teneant pondus, cum igne calido conjunge, temporibus da
ad custodiendum. Subrabetur superfluum, residuum com-
bures igne, in aquam pones, coques postea, coctum ægrotis
in medicinam dabis. XI. Ibidem Natura Alchymista
respondet: Scito quod ego multos filios, & filias habeam,
& adsum præsto querentibus me. Sed est inter eos unus
talis filius, unus ex septem est, & primus est: Ipse quo-
que omnia est, qui unus tantum erat: Nihil est, &
numerus ejus est integer: In illo sunt quatuor Elementa,
qui tamen non est Elementum: Spiritus est, qui ta-
men corpus est; Vir est, qui tamen vices femine a-
git; Puer est, & viri arma gerit; Animal est, & ta-
men alas avis habet; Venenum est, & tamen lepram cu-
rat; Vita est, & tamen omnia occidit; Rex est, & ta-
men alter possidet ejus regnum; Fugit cum igne, & tamen
ex illo paratur ignis; Aqua est, & non madefacit, Terra
est, & tamen seminat; Aer est, & vivit aqua. XII. Et
quancumque Corpus Metallorum ex Mercurio sit procreatum,
quod de Mercurio Philosophorum intelligi debet, tamen hi
non sunt audiendi, qui putant, Mercurium vulgi semine esse
Metallorum, & ita corpus loco seminis accipiunt, non confi-
derantes, quod & dictus Vulgi Mercurius suum in se habeat
semen. Hominum Corpus Mercurius est, sed semen occul-
tum est in corpore, & ratione corporis quantitas in pondere
exigua; Qui igitur hominem generare vult, non Mercurius,
(m) qui

V. hoc
Axioma.

VI. Saturni vi-
rilia.

Sulphur
comburens
Argentum.

VII.

VIII.

IX. Corpus &
corde Mer-
curii.

X. Capricor-
nus.

XI. Ignis in
corde Mer-
curii.

XII. Nature filii
& filie.

Unus ex il-
lis mirabilis
proprietas.

XIII. Semen Me-
tallorum.